

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

רבינו בעל הסולם
נשמת האריז"ל בדורינו

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

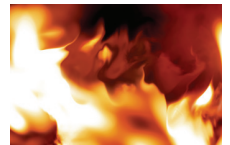
"קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה"

האמת על הראשי ישיבות הגדולים - תפח עצמותיו של אותו האיש (קידושין דף כ"ט ע"ב).

לו להראש גאווה שהוא בחור חשוב ומגיע לו דירה, ולא יודעים האמת שכל הצדיקים לא חיפשו לא כסף ולא כבוד, וכבר סיפר מרן בעל אבי עזרי הרב שך זצ"ל שכל החברים שלו התחתנו עם כסף והוא היה בחור יתום עני והתחתן בלי כסף, ומהם לא נשאר כלום, חלק נהרגו בשואה וחלק נאבדו, וחלק נשארו בלי תורה, והוא בסוף זכה לכתרה של תורה, וכל זה אם ילמדו זוהר הקדוש, כבר לא ישמעו לראשי ישיבות אלא ידעו את האמת ויעשו את רצון ה', ומזה הראשי ישיבות מפחדים כי אז כבר לא יהיה להם תלמידים.

"בראשית" אותיות - ברית אש - מי שפוגם בפגם הברית משחק עם אש!!! - מי שלא לומד זוהר הקדוש לא איכפת לו מהקדוש ברוך הוא ומצער השכינה (תיקון ל' ותיקון מ"ג, כוח הזוהר), כל צדיקי הדורות אמרו שהדרך היחידה שנצא מן הגלות הוא על ידי לימוד הזוהר הקדוש תורת הרשב"י ז"ע, וכבר הבטיח הרעיא מהימנא ע"ה בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי (זוהר נשא קכ"ד).

נתגלה הסוד - מפני מה מונעים את הבחורים ללמוד זוהר הקדוש?

ומי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, או שכופר בדברי משה רבינו או שלא איכפת לו מהקדוש ברוך ואיכפת לו רק מהכבוד שלו שיהיה ראש ישיבה חשוב, שיהיה לו הרבה תלמידים למדנים והרבה כבוד וראש ישיבה גדול הרבה כבוד וכסף, וכל התורה אצלו מצד השמאל שהוא סם המוות, ואם היו הבחורים לומדים זוהר הקדוש היו כולם רוצים לקיים מצוות ה' בטהרה ובשמחה ומזדרזים להתחתן לפני גיל 20 כמו שאמרו חז"ל בגמרא, וכמו שמורה מרן הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, אבל אם בחור רוצה להתחתן לפני גיל 20 הראש ישיבה זורק אותו מהישיבה, או שעושה עליו חרם ששום בחור לא יבוא לחתונה שלו, כי הוא מפחד שאז כולם ירצו להתחתן מוקדם ולא יהיה לו ישיבה מפורסמת וחשובה.

וכבר צווח על זה החפץ חיים ז"ע שהבחורים מתעכבים מלהתחתן כי רוצים דירה נאה והרבה כסף ובינתיים עוברים על איסורי דאורייתא, ובימינו הבחורים לא אשמים כי הראשי ישיבות שלהם מלמדים אותם להתעקש עד שיקבלו הרבה כסף, ומכניסים

מי האשמים האמיתיים על גזירת הגיוס - ואיך יכולים להיפטר ממנה?

ועתה נוסף עלינו גזירת הגיוס, ואילו חכמו ישכילו זאת יתחתנו מוקדם, וכך הצבא כבר לא ירצה אותם, וממילא תתבטל הגזירה. וכמה צער יש לשכינה שלא מתחתנים מוקדם, וכל לב יודע מרת נפשו בדור פרוץ זה, וידוע דברי חז"ל, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, אם כן כמה נשמות טהורות שיכלו לבוא לעולם ולא באו וכל החיוב על הראשי ישיבות האלו שהם מעכבים הגאולה.

וראה מה שכתב בספר החינוך - מצוה א' - מצות פריה ורביה: בראשית יש בה מצות עשה אחת, והיא מצות פריה ורביה, שנאמר (בראשית א', כ"ח) ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו. - משרשי מצוה זו, כדי שיהיה העולם מיושב, שהשם ברוך הוא חפץ בישובו, כדכתיב (ישעי' מ"ה, י"ח) לא תהו בראה לשבת יצרה. והיא מצוה גדולה שבסיבתה מתקיימות כל המצות בעולם, כי לבני אדם ניתנו ולא למלאכי השרת.

ונבאו בְּנִיכֶם וּבְנֵיכֶם יְגוּ, וְאֵלֶּה הֵם נְשֻׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שְׁעֵתִידִים לְהִיּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּהָ אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיכְלוּ כָּל נְשֻׁמוֹת שְׁבִגוּף, וְאֵן הַקְּדוֹשׁוֹת יְבֹאוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן יַעֲבְרוּ עֶרֶב רַב מִהָעוֹלָם, וְנֹאמֵר בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשְׁחָה, כָּל אֶחָד בְּכַת זִגְוּ... וְהֵם בְּנֵי הַנְּחֹשׁ הַקְּדוֹמוֹנִי שֶׁפָּתְחָה אֶת חֲנוּהָ. וְעֶרֶב רַב וְדָאִי הֵם הָיוּ זֶהְמָא שֶׁהִטִּיל נְחֹשׁ בְּחִנּוּהָ, וּמֵאוֹתָהּ זֶהְמָא יֵצֵא קִיָּן וְהָרַג אֶת הַכָּל רוֹעֵה צֶאֱן, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ בְּשִׁגְמָה הוּא כְּשֶׁר. בְּשִׁגְמָה זֶה הַכָּל. בְּשִׁגְמָה וְדָאִי הוּא מִשְׁחָה. וְהָרַג אוֹתוֹ, וְהוּא הָיָה בֶּן כְּכוּר שֶׁל אָדָם. וְעַם כָּל זֶה, מִשְׁחָה, כְּדִי לְכַסּוֹת עַל עֲרוֹת אֲבִיו, לְקַח אֶת בַּת יִתְרוֹ שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ (שׁוֹפְטִים א) וּבְנֵי קִינֵי חֲתָן מִשְׁחָה. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, לְמָה נִקְרָא קִינֵי? שֶׁנִּפְרַד מִקִּיָּן, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר (שׁם ד) וְחָבַר הַקִּינֵי נִפְרַד מִקִּיָּן. אַחַר כֵּן רָצָה לְהַחֲזִיר עֶרֶב רַב בְּתִשׁוּבָה לְכַסּוֹת אֶת עֲרוֹת אֲבִיו, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרֵּף מִחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעֲשֵׂהָ, וְאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הֵם מְגֻזְעֵי רַע, תִּשְׁמַר מֵהֶם. אֲלֵה הֵם חֲטָא שֶׁל אָדָם שֶׁאָמַר לוֹ וּמַעֲצָה הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ. אֲלֵה הֵם חֲטָא שֶׁל מִשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל. וּבְגִלְלָם גָּלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת וּגְרָשׁוּ מִשָּׁם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם. וְאָדָם יִשְׂרָאֵל בְּוֹדָאִי. וּמִשְׁחָה בְּגִלְלָם גְּרָשׁ מִמְּקוֹמוֹ וְלֹא זָכָה לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּגִלְלָם עָבַר עַל מֵאֲמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְחֲטָא בְּסַלְעַ שֶׁהִכָּה בּוֹ, וְלֹא אָמַר לוֹ אֲלֵה רַק (בַּמִּדְבָּר כ) וּדְבַרְתֶּם אֶל הַסַּלְעַ, וְהֵם גְּרָמוּ. וְעַם כָּל זֶה, מִחֲשָׁבָה טוֹבָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרֵּף לְמַעֲשֵׂהָ, שֶׁהוּא לֹא קִבַּל אוֹתָם, וְנָתַן בָּהֶם אוֹת בְּרִית אֲלֵה לְכַסּוֹת עֲרוֹת אֲבִיו. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ (שׁם יד) וְאֶעֱשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְעֶצְמוֹ מִמֶּנּוּ, וּבְגִלְלָם אָמַר (שׁמוֹת לב) מִי אֲשֶׁר חֲטָא לִי אֲמַחֲנּוּ מִסְּפָרִי, שֶׁהֵם מְזַרְעֵי עַמְלֵק שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ (דְּבָרִים כה) תִּמְחָה אֶת זָכְרִי עַמְלֵק, וְהֵם גְּרָמוּ לְשַׁבֵּר אֶת שְׁנֵי הַלּוֹחֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.

הקטון יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, ויולידו נשמות לאין מספר, ויכלו לצאת כל הנשמות

וראה בשער הפסוקים - ספר ישעיה, "הקטון יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום" גו': - הנה אין בן דוד בא, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, כמש"ל בפסוק וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. גם נודע, כי אם ישראל ישובו בתשובה, יבא מיד הגואל, כמש"ה, היום אם בקולו תשמעו (תהלים צ"ד, ו) ואם אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות, איך יתקיים זה וזה. לזה אמר הכתוב, הקטון יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, ויולידו נשמות לאין מספר, ויכלו לצאת כל הנשמות, כיון ששבו בתשובה, כנזכר בפסוק שלפניו, שהוא, ועמד כלם צדיקים, והרי נתקיימו שתייהם וכו'. ונמצא כי הגאולה באה בעתה, לפי שכבר יצאו כל הנשמות, והוא אחישנה, כי על ידי התשובה, אקדים זמן הגאולה, ואעשה נס גדול כזה, שהקטון יהיה לאלף, והרי הוא בעתה ואחישנה.

דיני המצוה, מתי חייב אדם לעסוק בה, וכמה בנים יהיו לו ויפטר, ומאי זה מצוות הוא פטור בעסקו בזו, ויתר פרטיה, מבוארים ביבמות בפרק ששי (דף ס"א ע"ב ואילך) ובברכות (דף ט"ז ע"א). - ונוהגת בכל מקום ובכל זמן. וחייב אדם להשתדל בה משהוא ראוי לה, והוא הזמן שנתנו חכמים זכרונם לברכה לישא אשה. - ומצוה זו אינה מוטלת על הנשים. והמבטלה ביטל עשה, וענשו גדול מאוד שמראה בעצמו שאינו רוצה להשלים חפץ השם ליישב עולמו.

בן עשרים שנה ולא נשא אשה - כל ימיו בעברה

במסכת קידושין (דף כ"ט ע"ב): מִשְׁתַּבַּח לֵיה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוּנָא בְּדַרְבַּי הַמְּנוּנָא, דְּאָדָם גָּדוֹל הוּא. אָמַר לוֹ, כְּשִׁיבֹא לִיךָ, הִבִּיאָהוּ לְיָדִי. כִּי אָתָּא, חֲזִינָה דְלָא פְּרִיס סוּדְרָא. אָמַר לֵיה, מַאי טַעֲמָא לֹא פְּרִיסִת סוּדְרָא? אָמַר לֵיה, דְלָא נְסִיבְנָא, וְהַדְרִינָהוּ לְאַפִּיָּה מִיָּנִיָּה. אָמַר לֵיה, חֲזִי דְלָא חֲזִית לְהוּ לְאַפְּאִי עַד דְנִסְבַּת. רַב הוּנָא לְטַעֲמִיָּה - דְּאָמַר, בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה - כָּל יָמָיו בְּעִבְרָה, בְּעִבְרָה, סְלִקָא דְעֵתָהּ? אֲלֵה אִימָא, כָּל יָמָיו בְּהַרְהוּרֵי עִבְרָה. אָמַר רַבָּא, וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֲלָא, עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם - מִתִּי יִשָּׂא אִשָּׁה, בִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ עֶשְׂרִים וְלֹא נָשָׂא, אוֹמַר, תַּפַּח עֲצָמוֹתָיו (שֶׁל אוֹתוֹ הַאִישׁ). אָמַר רַב חֲסֵדָא, הָאִי דְעֵדִיפְנָא מִחֲבָרָאִי - דְנִסִּיבְנָא בְּשִׁיתֶסֶר, וְאִי הָוָה נְסִיבְנָא בְּאַרְבִּיסֶר, (דף ל ע"א) הָוָה אֲמִינָא לְשִׁטּוֹן, גִּירָא בְּעֵינֵיךָ. אָמַר לֵיה רַבָּא לְרַב נָתַן בַּר אָמִי, אֲדִיךָ עַל צִוְּאָרִיָּה דְבָרִיךָ - מִשִּׁיתֶסֶר וְעַד עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם. וְאָמַר לֵיה, מִתְמַנֵּי סְרִי עַד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע. כְּתַנְאִי, (משלי כב) "חֲנֹךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרַכּוֹ", רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי נַחֲמִיָּה, חָד אָמַר, מִשִּׁיתֶסֶר וְעַד עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, וְחָד אָמַר, מִתְמַנֵּי סְרִי וְעַד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע. (וראה בספר המקנה שם שכל מה שלא מתחתנים כי אין להם ביטחון בהקב"ה, ובאמת מפסידים במקום להרויח, עיי"ש) - ובספר בן איש חי - הלכות שנה ראשונה - פרשת שופטים, (א) וז"ל: "כל הקודם לישא אשה, תיכף ומיד אחר שנעשה בר מצוה, הרי זה משובח. דאמרו בגמרא אמר רב חסדא האי דעדיפנא מחבראי, משום דנסיבנא בשיתסר, ואי נסיבנא בארביסר הוה אמינא גירא בעינא דשטנא. על כן כל אדם יהיה בדבר זה זריז ונשכר, אך קודם ארביסר שלא בא לשנים גדולות, לאו יאות לישא אשה, ואם יש לו איזה סיבה הכרחית להקדים בזה, עיין למהריט"א ז"ל בשמחת יום טוב, כיצד יתנהג בענין הכתובה".

כאשר יבוא בן דוד יעברו ערב רב מהעולם

בזוהר ספר בראשית (פרשת בראשית דף כח ע"ב): בְּאוֹתוֹ זְמַן יֵצְבוּ יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבַת זִגְוּ, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב (יחזקאל לו) וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חָדָשׁ אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם, וְכָתוּב (יואל ג)

